

Sygn. akt IV Ka 482/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 października 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący SA w SO Stanisław Tomasiak (spr.)

Sędziowie SO Ireneusz Grodek

SO Agnieszka Szulc-Wroniszewska

Protokolant sekr. sądowy Agnieszka Olczyk

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Piotrkowie Trybunalskim Janusza Omyły

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2014 roku

sprawy **P. S. (1)**

oskarżonego z art. 300 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 9 czerwca 2014 roku sygn. akt VII K 151/14

na podstawie art. 437 § 1 kpk, art. 438 pkt 1 kpk, art. 624 § 1 kpk, art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity: Dz. U. Nr 49 poz. 223 z 1983 roku z późniejszymi zmianami)

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że za podstawę prawną rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 3 wyroku przyjmuje przepis art. 33 § 2 kk;

w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

zwalnia oskarżonego od opłaty za drugą instancję i zwrotu wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IV Ka 482/14

UZASADNIENIE

P. S. (2)oskarżony o to, że w dniu 03 października 2013 roku w P., ul. (...), woj. (...), działając w celu udaremnienia wykonania orzeczenia, tj. tytułu wykonawczego wystawionego przez Prezydenta Miasta P.o numerze (...)(...)z dnia 14 września 2010 roku egzekwowanego przez Poborcę Skarbowego z Urzędu Skarbowego w P., będąc w dniu 08 maja 2013 roku prawidłowo powiadomionym o zajęciu w toku czynności egzekucyjnych ruchomości w postaci samochodu marki M. (...)o numerze rejestracyjnym (...)rok produkcji 1994 udaremniał przeprowadzenie czynności egzekucyjnych poprzez zbycie zajętego wyżej wymienionego pojazdu, czym udaremniał zaspokojenie swojego wierzyciela Miejskiego Ośrodka Pomocy Rodzinie w P.

tj. o czyn z art. 300 § 2 kk

Wyrokiem Sądu Rejonowy w Piotrkowie Tryb. z dnia 9 czerwca 2014r. w sprawie sygn. akt VII K 151/14

1 oskarżonego P. S. (1) uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 300 § 2 kk i za to na podstawie art. 300 § 2 kk wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

2 na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 3 lat;

3 na podstawie art. 71§1 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

4 zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych, przy czym wydatki przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Apelację od powyższego wyroku wniósł Prokurator Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Tryb.

Apelacja Prokuratora wywiedziona z treści art. 438 pkt 1 k.p.k. zarzuciła zaskarżonemu wyrokowi obrazę prawa materialnego, tj. art. 33 § 2 k.k., która miała wpływ na treść orzeczenia, a polegającą na orzeczeniu przez Sąd pierwszej instancji kary grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych każda w wysokości 10 złotych na podstawie art. 71 § 1 k.k., podczas gdy powyższa kara grzywny winna być orzeczona w oparciu o art. 33 § 2 k.k., a nie na podstawie art. 71 § 1 k.k.

W konkluzji skarżący wnosil o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu powyższej kary grzywny w oparciu o art. 33 § 2 k.k.

Na rozprawie apelacyjnej w dniu 7 października 2014 roku

Prokurator popierał skargę apelacyjną Prokuratora Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim i wnioski w niej zawarte.

Oskarżony wnosil o nieuwzględnienie skargi apelacyjnej Prokuratora Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim; na marginesie podniósł, że dla niego ta wymierzona kara grzywny to jest za wysoka. Dodał „mnie ledwo z tych pieniędzy, które ja otrzymuję z ZUS wystarcza na lekarstwa”

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Piotrkowie Trybunalskim jest zasadna.

Nie może ulegać wątpliwości, że przepis art. 71 § 1 k.k. ma charakter subsydiarny, co wynika bezpośrednio z zawartego w nim uregulowania uzależniającego jego zastosowanie od ustalenia, iż wymierzenie grzywny na innej podstawie nie jest możliwe. Zatem w sytuacji, gdy sąd zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, orzeczenie grzywny na podstawie art. 71 § 1 k.k. jest możliwe wyłącznie wówczas, gdy kara grzywny nie jest przewidziana w sankcji przepisu typizującego przestępstwo przypisane oskarżonemu, jak również wtedy, gdy nie ustalono, aby sprawca działał w warunkach określonych w art. 33 § 2 k.k. (w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, albo gdy korzyść majątkową osiągnął). Z kolei zgodnie z art. 115 § 4 k.k. korzyścią majątkową jest nie tylko przysporzenie w majątku, ale również uniknięcie strat. Niewątpliwie oskarżony dokonując sprzedaży zajętego przez komornika mienia osiągnął korzyść majątkową. Nie miał prawa przedmiotowym mieniem dysponować, a wszelkie związane z nim korzyści miały być przeznaczone na zaspokojenie wierzycieli. W związku z tym choć takie sformułowanie nie zostało użyte wprost, to jednak z ustaleń faktycznych i opisu czynu wynika, że oskarżony osiągnął korzyść majątkową. Błędnie zatem sąd I instancji jako podstawę wymiaru grzywny, przyjął przepis art. 71 § 1 k.k. W związku z tym Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że jako podstawę prawną wymiaru grzywny orzeczonej wobec oskarżonego P. S. (1) przyjął przepis art. 33 § 2 k.k.

W pozostałym zakresie Sąd Odwoławczy utrzymał zaskarżony wyrok jako słuszny i odpowiadający przepisom prawa.

Na podstawie przepisów powołanych w sentencji wyroku Sąd Odwoławczy zwolnił oskarżonego od opłaty za drugą instancję i wydatków poniesionych przez Skarb Państwa w postępowaniu odwoławczym.